

Frank Cottrell-Boyce

İnterneti Bozan Çocuk

Frank Cottrell-Boyce

İnterneti Bozan Çocuk

İNTERNETİ BOZAN ÇOCUK

© 2021, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2021, Frank Cottrell-Boyce
resim hakları © 2021, Steven Lenton

İlk baskı 2021 yılında, İngiltere’de *Noah’s Gold* adı ile Pan Macmillan’a ait
Macmillan Children’s Books tarafından gerçekleştirilmiştir.

YAZAR: Frank Cottrell-Boyce
RESİMLEYEN: Steven Lenton
TÜRKÇELEŞTİREN: İpek Güneş Çıgay
EDİTÖR: Ümit Mutlu
DÜZELTİ: Hülya Dayan
SON OKUMA: İzel Sena Güner
GRAFİK UYGULAMA: Äynur Sarıbüyük

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malıköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 284 18 14

Birinci Baskı: Ekim 2022 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-704-5

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde
tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt
ya da diğer yollarla iletilemez.

Frank Cottrell-Boyce

İnterneti Bozan Çocuk

tudem

Frank Cottrell-Boyce

Ödüllü yazar ve senarist Frank Cottrell-Boyce, 1959 yılında İngiltere’de doğdu. Yazdığı ilk çocuk romanı *Milyonlar* büyük ses getirdi; Carnegie Madalyası kazandı ve Danny Boyle tarafından aynı isimle beyazperdeye uyarlandı. Cottrell-Boyce’un kitapları ayrıca Guardian Çocuk Edebiyatı Ödülü, Whitbread Çocuk Edebiyatı Ödülü (ismi şimdilerde Costa Kitap Ödülü oldu), Roald Dahl Mizah Ödülü ve Blue Peter Kitap Ödülü de dâhil olmak üzere çok sayıda ödül için finale kaldı.

Danny Boyle’la birlikte 2012 Londra Olimpiyatları’nın açılış törenini de tasarlayan Frank Cottrell-Boyce, *BBC Radio 2*’nin *500 Sözcük* isimli yarışmasında jüri üyeliği de yapıyor ve ailesiyle birlikte hâlen Merseyside’da yaşıyor.

Tudem Yayınları’ndan Çıkan Kitapları:

Benim Adım Hiç Kimse (*roman*)
Kaçak Robot (*roman*)
Dünya’yı Kurtarmanın 10 Yolu (*roman*)
İnterneti Bozan Çocuk (*roman*)

Steven Lenton

İngiltere’de doğdu. Frank Cottrell-Boyce’un bol ödüllü kitaplarının yanı sıra, çoksatan ve ödüller kazanan çeşitli çocuk kitaplarını resimledi, animasyon filmleri yaptı. Hâlen Brighton’da yaşıyor ve üstünde çalıştığı kitaplarda çocukların hayal güçlerini ele geçiren büyüleyici, eğlenceli karakterlere yer vermeyi seviyor.

Ninelerim

Sarah Grimes ve Elizabeth Boyce'a

*Ve geçmiři gelegeęe baęlayarak ona g veren
tüm ninelere.*

Sevgili Nuh,

Açıkça söylemek gerekirse, o adada sadece tavşan ve böğürtlen yi-yerek yaşamaya devam edemezsiniz. İşe koyulup interneti düzelt-men gerekiyor.

Sen bozdun.

Sen düzelteceksin.

İnternet düzelince gelip sizi alabiliriz. Daha önce olmaz, çünkü o zamana kadar ne otobüs, ne tren, ne tekne ne de benzin olacak. Gerçi, unuttuysan diye söylüyorum, artık bir arabamız yok.

Sen hepimizi kurtarana kadar biz de seni kurtaramayız.

Sevgiler,
Annen ve Baban

Nuh Moriarty, WhatsApp'ta **NUH'UN ALTINI** grubunu kurdu
NUH, GRUBA HAVVA'YI EKLEDİ

Havva

Grubun adını neden Nuh'un Altını koydun?..

Nuh

Adamızı düşünüyorum ve...

Havva

Ve??

Nuh

Ve otobüs kazası geçirdiğimiz zamandan kalan tüm mektupları. Hepsini desteler hâlinde bağlayıp yorganının altına koydum. Hepsini tekrar oku. Başkalarına sakın okutma! Henüz olmaz. Çünkü... Aman canım, oku işte.

Havva

Haritayı, tarifi ve polis konusunu da unutma...

Nuh

Güven bana. Orada ciddi bir saçmalık var.

Havva

TAMAM. Hemen mi okuyayım?
Hemen okuyacağım.

BÖLÜMLER

Cuma - KAHVALTI MENÜSÜ ... 13

Cumartesi Sabahı - İKİNCİ KAHVALTI MENÜSÜ ... 85

Cumartesiye Devam - ÖĞLE YEMEĞİ MENÜSÜ ... 99

Pazar - PAZAR KAHVALTISI MENÜSÜ ... 143

Pazartesi - GÜNÜN SPESİYALLERİ MENÜSÜ ... 163

Pazartesi Akşamı ve Sonrası - TATLI MENÜSÜ ... 245

1 Bizim Sahil

2 Deniz Manzaralı Kır Evi

3 Telefon Kulübesi ve Posta Kutusu

4 Yol

5 Şelalemiz

6 Pooka Yığını

7 Minibüsün Enkazı

8 Sümsük Kayası

9 Çıkış Yok Koyu

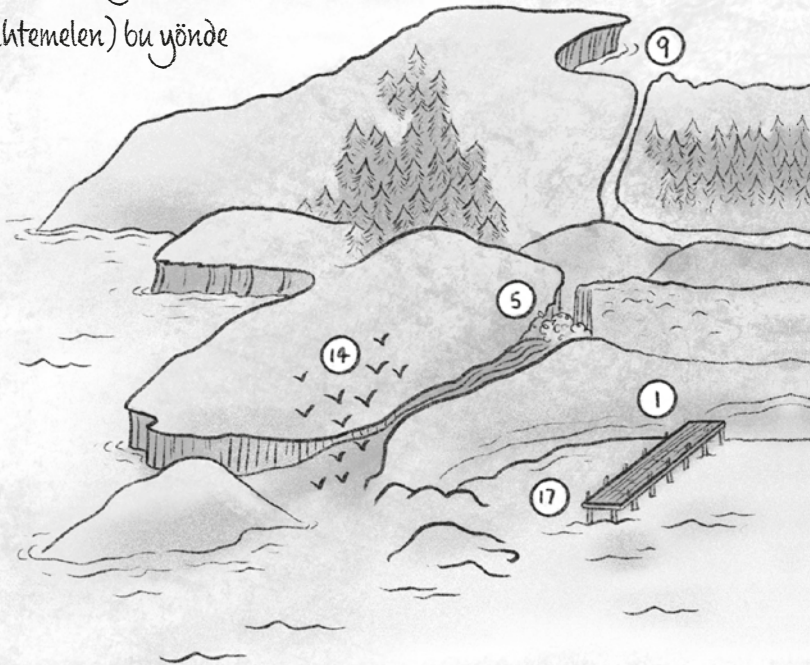
10 Diş Gibi Kayalar

11 Öfkeli Sarı ve Eşekarısı Yuvası

12 Beklenmedik Deniz Feneri

Amerika ve Hy-Brasil
(muhtemelen) bu yönde

13 Gizemli Karavan

14 Normal Kuşlar

15 Köpekbalığı Koyu

16 I. Watson-Gandy'nin Dükkânı

17 İskele ve Kötü Tabelalar

18 Büyük Siyah Kayalar

CUMA

KAHVALTI MENÜSÜ

Tarihî Sandviç Seçimi:

Peynirli ve Pirinç Patlaklı

veya

Fıstık Ezmeli ve Rendelenmiş Havuçlu

Birinci Mektup

Alıcı: Moriarty Ailesi
35 Glenarm Terrace, Limavady

Sevgili Anne, Baba ve Bebek Isabella,

Sizden gelen mektubu bu sabah kapının eşiğinde bulmak güzel bir sürpriz oldu! Teşekkürler!

İssiz adalarda da posta hizmeti olduğunu bilmiyordum. Burada bir posta kutusu var gerçi. Mektubu yazınca kutuya bırakacağım ve neler olacağını göreceğim. İşe yarayacağından pek emin değilim, çünkü adadaki diğer her şey gibi onu da yaklaşık bir milyon yıldır kimse kullanmamış gibi görünüyor.

Bizi kurtarmaya geldiğinizde işinize yarar diye size bu haritayı çizdim. Umarım yakında gelirsiniz, çünkü dürüst olmak gerekirse burada sadece yabani yiyecekler var. Ryland Scally, ıssız adalarda mahsur kalan insanların, yiyecekleri tükendiğinde genellikle birbirlerini yediğini söyleyip duruyor.

Bunu mümkün olduğunca tercih etmeyeceğim sanırım.

İnternetin bozulmasına üzölmüş gibisiniz. Bilerek bozmadım ki! Umurunuzda bile olmaz diye düşünmüştüm. Baba, insanların ekranlara bakarak çok fazla vakit harcadıklarını ve gerçek dünyayı yeterince görmediklerini söylemez misin her zaman? Hakkın var.

İnsanlar ekranlara kesinlikle çok fazla güveniyorlar. Örneğın Bay Merriman da, dokuzuncu sınıfların coğrafya gezisi grubunu Letterkenny'deki Orinoco Harikalar Deposu'na götürmek için uydu navigasyonuna güvendi ama navigasyon onu gitmek istediğı yere ulaştırmadı. Aksine buraya, bir süper depolama ve dağıtım deposundan çok ama çok daha farklı bir yer olan bu ıssız adaya getirdi.

Kısacası durum şu: Harikalar Deposu, tarihî bir ticaret kasabası olan (ve 2016'da İrlanda'nın en düzgün kasabası seçilen) Letterkenny'de. Bu ada ise denizin ortasında!

Ayrıca Harikalar Deposu yiyecek, kitap, trambolin, spor ekipmanı gibi şeylerle, yani aklından geçirebileceğın ne varsa onlarla dolu.

Oysa bu ada kayalarla dolu.

Uydu navigasyonu yüzünden kaza yaptık.

Bu arada Bay Merriman'ı suçlamıyorum. Bu gezi onun fikri bile değildi. O bir coğrafya öğretmeni. Gezinin Giant's Geçidi veya Marble Arch Mağaraları gibi coğrafi bir yere yapılmasını istiyordu. Öyle yapsalardı şimdi her şey yolunda olacaktı. Ama hayır... Oylamada burası seçildi.

Ve neden herkes burası için oy verdi? Bizim Havva yüzünden. Aynen öyle. Bunun için kampanya yaptı, hatırlasanıza! Giant's Geçidi veya Marble Arch Mağaraları'nın, kayalardan

ibaret şeyler olduğunu söyledi. Komik şekilli kayalarmış ama sonuçta kayaymış işte.

Haksızlık olmasın baba; sen, kayaların coğrafyanın ana konularından biri olduğuna dikkat çektin.

Havva ise, “İnsanların kayalar üzerinde inşa ettiği şeyler de öyledir,” dedi. “Örneğin Orinoco Harikalar Deposu. Süper Depolama ve Teslimat Deposu’nun neden bu kadar iyi olduğunu bilmek ister misiniz? Size neden bu kadar iyi olduğunu söyleyeceğim.”

(Bu arada, Havva’nın her zaman sorular sorduğunu ve siz daha yanıt vermeye fırsat bulamadan onları kendisinin yanıtladığını fark ettiniz mi?)

“Burası dünyanın en büyük depolama ünitesi. Muhtemelen Güneş Sistemi’nin bile en büyüğü. Bir nevi, üzerinde çatısı olan internet. İnternette satın aldığınız her şeyi orada depoluyorlar. Dolaşamayacağınız kadar büyük bir yer. İşçiler rafların arasında gezinmek için küçük scooterlar kullanıyor. Orası, arzu nesnelerinin kıtası. Bundan daha coğrafi ne olabilir? Ayrıca kapalı alan olduğu için yağmur yağsa da önemli değil.”

İşte Havva insanlara istediğini bu şekilde yaptırıyor. Kendi yapmak istediklerini menüdeki en cazip şeymiş gibi sunuyor. “Harikalar Deposu mu yoksa birtakım kayalar mı? - Karar Sizin” adını verdiği bir WhatsApp grubu bile kurdu.

Harikalar Deposu kazandı.

Letterkenny’ye arabayla gitmek bir saat sürmeliydi. İki minibüs vardı. Bizim minibüsü Bay Merriman kullanıyordu, öndekini Bayan Gyngell. Bayan Gyngell bir defasında, sağlık ve güvenlik denetimi yapmak için Harikalar Deposu’na gitmişmiş.

A2 otoyolunun bir noktasında Bay Merriman'ın minibüsü öne geçti. Bay Merriman, uydu navigasyonu sayesinde kimsenin peşinden gitmek zorunda olmadığımızı söyledi. Birkaç dakika sonra uydu navigasyonu ona A2'den çıkmasını ve iki tarafında da çit bulunan yollardan birine sapmasını söyledi.

Diğer minibüs ise o yola sapmadı. Bayan Gyngell el sallayarak ve şaşkınlıkla bize bakarak yanımızdan geçti. Sanki bizi bekleyecekmiş gibi duraksadı, minibüsünün fren lambaları yandı. Ancak Bay Merriman'ın uydu navigasyonu, “Düz devam edin,” dedi; biz de öyle yaptık. Başka kimse bunu fark etmemiş gibiydi.

Olduğum yerden –arka koltuğun arkasındaki bagaj bölümünden– görebildiğim tek şey, parlak ekranlı telefonları tutan ve havada sağa sola yalpalayan ellerdi. Duyabildiğim tek şey, atıştırma malzemelerine yumulmak isteyenlerin getirdiği beslenme çantalarının açılma takırtılarıydı. Kokusunu aldığım tek şeyse tatlı biberli, ızgara biftekli, peynirli-soğanlı cipslerimdi.

Bir şeyler atıştırmak için Havva'nın beslenme çantasını açmayı istemedim değil; ama sonra, arka pencereden manzarayı doya doya izlemeye karar verdim. Bir sürü bulut ve çit gördüm. Yoldan bir aşağı bir yukarı vızır vızır geçmesi gereken Orinoco Harikalar Deposu kamyonlarının filosunu ise göremedim. Yol daraldı; ortadaki asfalttan çimler fırlamıştı. Buraya küçük bir kamyon bile sığmazdı.

Coğrafya ya da herhangi bir derste sınıf birincisi olmadığının farkındayım, fakat ülkenin her yerine mal ve hediyeler gönderen bir Harikalar Deposu'nun da daracık, engbeli bir yolun üzerine değil, mükemmel yol erişimi olan bir yere inşa edilmesi gerektiğini biliyordum. Oysa Bay Merriman'ın uydu navigas-

yonu “Düz devam edin,” deyip durdu ve biz de devam ettik. Dümdüz.

İnsanların endişeleneceğini sanmıştım fakat benden başka kimse, olan biteni fark etme zahmetine girmemiş gibiydi.

Lola Casement’ı tanıyor musunuz? Okul meclisinde. Bunu bilmiyorsanız, onunla tanıştıktan on saniye sonra size söyler. Her neyse. Lola, Orinoco Depolama ve Dağıtım hakkında bir broşür okuyordu. “Teknolojimiz,” diye okudu yüksek sesle, “kalbinizin arzu ettiği şeyi bulmanız için yardıma hazır. Raflarımızda mikrofiber hipoalerjenik temizlik bezinden motorlu tekneye kadar her şeyi bulacaksınız. Yemek reyonumuz ise dünya hari-kalarından biridir...” O anda minibüsteki herkes yemek ve motorbotlar konusunda o kadar heyecanlandı ki hep bir ağızdan okul marşımızı söylemeye başladı:

*Nereye gidersek
Bilmek ister insanlar
Kim olduğumuzu
Biz de gururla söyleriz:
Padovalı Aziz Antuan’ız biz
Padova’nın yüce Antuan’ı!
Ve eğer duyamazlarsa bizi
Baştan söyleriz hepsini...*

Böyle. Marşı tekrar tekrar söylediler. Ve tekrar. Yaklaşık bir milyon dize boyunca. Yolun sonunda, iskelesi de olan küçük bir kumsala ulaşana kadar marş söylemeyi bırakmadılar.

İskelele bağli bir tekne vardı ve güvertesinde, her tarafında “SkyHooks Tesisleri” yazan bir minibüs duruyordu.

Bay Merriman’ın uydu navigasyonu hâlâ “Düz devam edin,” diyordu.

Birilerinin “HAYIR!” diye bağıracağından emindim. “Düz devam etmeyin! Çılgınlık bu!” Ama kimse bağırmadı. Ben de bağırmadım, çünkü saklanıyordum. Orada olmamam gerekiyordu zira. Fakat sonradan, iyi ki oradaymışım dedim.

Nuh

Not: Lütfen mümkün olduğunda bir helikopter veya tekne gönderin.

İnterneti Bozan Çocuk

**Altın değişmez. Paslanmaz.
Hiçbir maddeyle etkileşime girmez.
Orada öylece, altın olarak kalır.
Fakat insanları ağgözlü canavarlara dönüştürür,
şehirleri yakıp yıkar, arkadaşları ihanete
sürükler, her şeyi yok eder. Seni bile...**

Nuh, istemeden de olsa bir okul gezisine katıldı. Gidip devasa bir depoyu ziyaret edecek, belki biraz fotoğraf çekecekti. Buraya kadar her şey normaldi de. Ama yolda navigasyon aletinin azizliğine uğrayınca planlar *birazcık* değişti; çünkü bir anda ıssız bir adada, kilolarca altının arasında kaldı!

Bunlar yetmezmiş gibi, tüm dünyanın internetini de sadece dokunarak bozuverdi...

Frank Cottrell-Boyce'un eğlenceli romanı *İnterneti Bozan Çocuk*, insanlar arası iletişimin internetsiz bir dünyada da mümkün olduğunu hatırlatan, heyecan dozu bir an bile düşmeyen, tam gaz bir macera.

Türkçeleştiren: İpek Güneş Çığay

ISBN: 978-605-285-704-5

9 786052 857045

tudem.com

 tudemyayingrubu